

Letošnja slovesnost v Kočevskem rogu

V nedeljo, 1. junija, je bila v Kočevskem rogu pri breznu "Pod Krenom" žalna obletna slovesnost - že štirinajsta od leta 1990 - v spomin na leta 1945 pobite slovenske domobrance in civiliste, žrtve komunistične revolucije.

Vsakoletna komemoracija v Kočevskem rogu je zgodovinski spomin - ki ne more in ne sme biti pozabljen - na slovenski holokavst, na grozotno tragične dogodke po drugi vojni. Bili so to nečloveški poboji domobrancev (skoraj 10.000 mož in fantov) in civilistov (od 400 do 600, med njimi tudi žene in dekleta), ki so imeli to krivdo, da niso bili komunisti.

Spominska slovesnost v Rogu ni le krajevnega pomena, je podoba, ki simbolno zajema stotera morišča - množična grobišča širom slovenske zemlje (tudi na Goriškem in Trnovskem gozdu se nahajajo). Je nepozaben spomin na strahoten epilog komunistične revolucije.

Na letošnji proslavi je za žrtve komunističnega nasilja mašo ob somaševanju mnogih duhovnikov daroval ljubljanski nadškof Franc Rode. V nagovoru je menil, da je, kar se je zgodilo po zmagi komunistične partije, povsem novo v slovenski zgodovini. Poudaril je, da "je veselje naroda, ki gradi prihodnost na zamolčevanju nedolžnih žrtev lažno in ne sprosti srca in je zato toliko travm in depresij med nami". In še je dejal, da "ne bomo dosegli odrešenja, dokler rablji in njihovi miselni potomci ne bodo priznali svoje krivde, svoje velike krivde" ... "Pred zgodovino, ki naj sodi nepristransko, je treba priznati zločin in ga iz srca obžalovati. Te pa, ki so bili pol stoletja nasilno izločeni, je treba z dostojnim spomenikom spet sprejeti v narodovo občestvo".

Glavni govornik je bil urednik revije Zaveza prof. Justin Stanovnik, ki je med drugim omenil zakon o grobiščih, ki ga pripravlja državni zbor. Izvajal je, da bi zakon moral biti napisan tako, da bi lahko bil izhodišče za slovensko spravo. Toda zakon je tako formuliran, da bi pravno in politično fiksiral začetni genocid, ker je storjen tako, da so mrtvim domobrancem vzeli status vojaških grobišč in jih tako oropali časti in dostojanstva vojakov, in še tako, da v zakonu ne priznajo obstoja revolucije.

Govorila je še predsednica Slovenske katoliške mladine (SKAM) prof. zgodovine in sociologije Helena Jaklitsch, potomka kočevskih Nemcev. Pribila je, da nobena laž ne more živeti večno, in zaključila, da "Slovenci ne smemo dopustiti, da bi pozabili na grozljive dogodke iz polpreteklosti, ki nas zaznamujejo še danes. Če hočemo preživeti in ostati, moramo negovati svoj lastni zgodovinski spomin..."

Slovesnost se je zaključila s kulturnim programom.

Martin Kranner